

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. D. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise při rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 5. 2020 č. j. MV-58053-4/SO-2020, ve věci
povolení k trvalému pobytu

takto:

I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 19. 5. 2020 č. j. MV-58053-4/SO-2020 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Pavlíně Zámečnickové, sídlem Příkop 8, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19. 5. 2020, č. j. MV-58053-4/SO-2020, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 2. 2020, č. j. OAM-18780-23/TP-2019, kterým byla podle § 75 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 77 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu.
2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:
 - 1) Podle § 75 odst. 2 písm. g) ve spojení s § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců bude žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítnuta, jestliže se zjistí, že se cizinec dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu. Správní orgán musí prokázat, že obcházení zákona se cizinec dopustil tak, že již v době takového jednání, jež by naplňovalo znaky obcházení zákona, bylo jeho cílem-úmyslem získat povolení k trvalému pobytu. Ve věci žalobce však nebylo v řízení o vydání povolení k trvalému pobytu prokázáno, že v době předchozích řízení o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny a jeho prodloužení, měl žalobce zamlčovat skutečnosti, předkládat doklady neodpovídající skutečnosti či neplnit účel povoleného pobytu s úmyslem získat povolení k trvalému pobytu.
 - 2) Žalobci nebylo prokázáno, že v řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s manželkou N. T. Q. předkládal doklady svědčící o reálné existenci manželství přes skutečnost, že toto bylo jen formální a také zatajil správnímu orgánu vedení soudního řízení ve věci popření otcovství. V rozsudcích o popření otcovství k dceři D. a N. N. jsou uvedeny rozpory a ani z dalších podkladů obsažených ve spise není zřejmé, kdy se žalobce dozvěděl o rozpadu vztahu s manželkou. Rovněž nejsou podloženy domněnky, že doklady svědčící v jeho neprospěch podal žalobce až poté, co potřeboval doložit aktuální rodinné vazby.
 - 3) Žalovaná zaujala ve skutkově obdobném případě odlišný závěr než v napadeném rozhodnutí, když v rozhodnutí ze dne 26. 2. 2015, č. j. MV-71525-3/SO-2014 zrušila rozhodnutí správního orgánu I. stupně s odůvodněním: *„Komise podotýká, že v řízení o povolení k trvalému pobytu není předmětem posuzování plnění či neplnění účelu dlouhodobého pobytu. Podstatné je, na základě jakého pobytového oprávnění*

cizinec na území pobývá a zda předchozí pobytové oprávnění lze započítat do doby jeho nepřetržitého pobytu.“

3. Žalovaná ve vyjádření navrhla žalobu zamítnout, námitky žalobce odmítla a odkázala na spisový materiál a žalobou napadené rozhodnutí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán žalobními body uvedenými v žalobě.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 16. 12. 2019 žádost o povolení k trvalému pobytu. K žádosti byly přiloženy následující listiny: kopie cestovního dokladu, čestné prohlášení potvrzující společnou domácnost s manželkou N. T. N. a dcerami N. T. B. T. a N. T. V., nájemní smlouva, vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění, potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o negativním stavu nedoplatek na pojistném, potvrzení finančního úřadu o neexistenci daňových nedoplatek, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2018, osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání trvalého pobytu na území České republiky ze dne 7. 12. 2019 a výpis z evidence rejstříků trestů. Z výpisu z evidence cizinců vyplývá, že žalobce pobýval na území ČR nejprve od 18. 11. 2013 do 18. 11. 2014 na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny s manželkou N.T. Q., nar. X. V průběhu platnosti trvání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny požádal žalobce o změnu pobytového oprávnění a od 13. 1. 2016 má povolen pobyt za účelem podnikání jako OSVČ s platností do 12. 1. 2022. Z pobytové historie žalobce tedy vyplývá, že na území České republiky pobývá více než 6 let.
6. Součástí správního spisu jsou dále listiny týkající se předchozích žádostí žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, ať již za účelem sloučení rodiny, či za účelem podnikání. Dne 13. 1. 2020 byl žalobce vyzván k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, čehož využil tehdy zmocněný zástupce žalobce pan N.N. D dne 21. 1. 2020
7. Dne 12. 2. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým žádost žalobce zamítl, neboť byly v řízení zjištěny skutečnosti podle § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno odvolání, o kterém rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.
8. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let.
9. Podle § 69 zákona o pobytu cizinců platí, že:
 - (1) Žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 66 se podává na zastupitelském úřadu, pokud není dále stanoveno jinak.
 - (2) Žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. a) nebo b) lze podat též ministerstvu, pokud cizinec, jemuž má být povolení k trvalému pobytu vydáno,
 - a) pobývá na území v rámci přechodného pobytu a je manželem nebo nezletilým dítětem cizince, jemuž byl udělen azyl z důvodů uvedených ve zvláštním právním předpise
 - b) pobývá na území na základě uděleného víza k pobytu nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu, nebo

c) pobývá na území na základě vydaného povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území, pokud jeho spolupráce s orgánem činným v trestním řízení přispěla k prokázání trestného činu obchodování s lidmi nebo prokázání organizování nebo umožnění nedovoleného překročení státní hranice.

10. Podle § 75 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže jsou v řízení zjištěny skutečnosti podle § 77 odst. 1 písm. a) nebo e).
11. Podle § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže zjistí, že se cizinec dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství,
12. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí dospěl po detailní genezi pobytových oprávnění žalobce od roku 2013 k závěru, že žalobce v době od 18. 11. 2013 do 12. 1. 2016 pobýval na území České republiky na základě účelu pobytu, který ve skutečnosti nerealizoval. Žalobce měl účelově zamlčovat skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, předkládat doklady neodpovídající skutečnosti a vědomě uvádět správní orgán v omyl. Žalobce tedy formálně splnil zákonem stanovený požadavek na délku předchozího povoleného dlouhodobého pobytu, avšak dopustil se obcházení zákona s cílem získat povolení k pobytu. Doklady svědčící v neprospěch doložil žalobce až poté, co potřeboval doložit aktuální rodinné vazby. Tento závěr potvrdila žalovaná v napadeném rozhodnutí s tím, že již od počátku žalobce neplnil účel společného soužití rodiny, když získal povolení na základě nepravdivých údajů. Žalobce, přestože si byl vědom skutečnosti, že již nežije se svou tehdejší manželkou, správnímu orgánu předkládal doklady, které nebyly aktuální, s cílem získat pobytové oprávnění na území.
13. Krajský soud se v posuzované neztotožňuje se závěrem správních orgánů obou stupňů o obcházení zákona žalobcem za účelem získání trvalého pobytu, neboť není podložen žádným konkrétním důkazem.
14. Obsahem správních spisů má soud za prokázané, že žalobce pobývá na území nepřetržitě po dobu delší než 5 let. Obsahem rozsudku Okresního soudu v Ostravě č. j. 61 C 54/2017-24 pak má krajský soud za prokázané, že manželství uzavřené mezi žalobcem a paní T. Q. N. dne 4. 4. 2011 bylo rozvedeno ke dni 25. 5. 2017. Nelze se proto bez dalšího ztotožnit se závěry správních orgánů, že žalobce v průběhu řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podal v době předcházející rozvodu manželství, dokládal nepravdivé dokumenty, když paní T. Q. N. byla jeho manželkou až do právní moci rozvodového rozsudku. Závěry soudů vyplývající z odůvodnění opatrovnických rozsudků i rozsudku rozvodového nemohly pro správní orgán představovat jediné důkazy, na základě kterých by mohlo být rozhodnuto o obcházení zákona žalobcem za účelem získání trvalého pobytu, protože takový závěr označené rozsudky samy o sobě nepotvrzují. Cizinec je oprávněn podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, pokud je manželem cizince s povoleným pobytem na území. Tuto zákonnou podmínku žalobce bezpochyby splňoval. Pokud správní orgány měly za to, že již v řízení o získání dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny bylo úmyslem žalobce v budoucnu obcházet zákon s cílem získat trvalý pobyt, bylo jejich povinností tento úmysl žalobce prokázat. Takovým způsobem však správní orgány nepostupovaly a k dalšímu dokazování,

např. účastenským výsledkem žalobce nebo svědeckými výpověďmi bývalé i současné manželky, nepřistoupily. Za takové důkazní situace však postup podle § 75 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců nemůže obstát a je nutno jej označit za nepřezkoumatelný.

15. Pokud správní orgány i v dalším řízení setrvávají ve svém podezření o úmyslu žalobce obcházet zákon za účelem získání povolení k trvalému pobytu, který u žalobce existoval již v době jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, pak bude nezbytné, aby na základě relevantních důkazů vymezily okamžik, od kterého tak žalobce měl činit a jakým způsobem tak činil. V této souvislosti soud také zdůrazňuje, že zcela nevyhodnocená, a to právě v kontextu změny v rodinných vztazích žalobce, zůstala skutečnost, že za trvání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny žalobce podal žádost o změnu pobytového oprávnění, které bylo vyhověno, a od ledna 2016 mu byl povolen pobyt za účelem podnikání.
16. Krajský soud na základě shora uvedeného shrnuje, že v posuzované věci správní orgány obou stupňů postupovaly v rozporu se zásadou materiální pravdy (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění), podle které jsou povinny náležitě zjistit skutkový stav, a svá rozhodnutí opřely o vlastní nepodložené hypotézy (srov. přiměřeně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2008, sp. zn. 47 Az 6/2007). Krajský soud proto shledal důvodnými první a druhý žalobní bod.
17. Třetí žalobní bod shledal soud nepřipadným. Žalobcem citované rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2015, č. j. MV-71525-3/SO-2014 soud nezpochybňuje, avšak bez znalosti konkrétního skutkového stavu odkazovaného případu nelze přebírat jakékoliv z něj plynoucí závěry.
18. Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Současně věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
19. Žalobce byl v řízení procesně úspěšný, a proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Náklady řízení žalobcem účelně vynaložené v souvislosti s uplatňováním práva u soudu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále náklady za právní zastoupení, a to za dva úkony právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení a 2. podání žaloby) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění (dále jen „advokátní tarif“) a 2x režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Náklady právního zastoupení tak činí 6800 Kč. Celkovou náhradu nákladů řízení pak představuje částka 9 800 Kč.
20. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalované k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

[Zadejte text.]

Nesplní-li povinná dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 12. srpna 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje